

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ Κείμενα «εκτός διδασκείας ύλης»

ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΑΜΙΑ

Μια πόλη καλύμψηστη, όπου εποχές και πολιτισμοί διαλέγονται με μια κρυφή αρμονία, χυμοί αιώνων κυκλοφορούν υπόγεια, όπου παρελθόν και παρόν συμβιώνουν προσφέροντας απεριόριστες δυνατότητες χρονικών

Ηράκλειο: Μια ποιητική πόλη

αποχρώσεων σε όσους θελήσουν να τις ανακαλύψουν.

Μια πόλη πολυώνυμη: Ηράκλεια, Χαντάκ, Χάνδαξ, Κάντικα, Καντίνα, Κάντια, Κάστρο, Ηράκλειο. Μια πόλη δίπλα στην Κνωσό.

Μια πόλη όπου ο μύθος γίνεται πραγματικότητα, κάτω από τα ερείπια των κραταιών κτισμάτων: τα τείχη και η τάφος, που τίποτα πια δεν προστατεύουν, οι ναοί που υπηρέτησαν διαδοχικά πολλές και διαφορετικές θρησκείες και δόγματα. Μια πόλη που τρέφει το μύθο και τρέφεται απ' αυτόν.

Από τον προμαχώνα του Μαρτινέγκο, κοιτάζοντας τα γύρω βουνά, διακρίνεις τις πτυχώσεις από τους μανδύες των πινάκων του Θεοτοκόπουλου, και στο ηλιοβασίλεμα τους τεφρούς τόνους των χρωμάτων του. Και καθώς πέφτει το φως, μια ηδυπάθεια υψώνεται στα στενά σοκάκια με τις κρήνες, τα καφαισωτά και τα ανασηκωμένα κουρτινάκια. Αρώματα, μελωδίες και λέξεις τονίζουν τη μυστηριώδη έλξη της Αφρικής, της Ασίας μα και της Δύσης. Απομεινάρια από φανατισμούς, καταστροφές, σφαγές: όλα συμφιλιομένα στον παρόντα χρόνο. Και ο Μινώταυρος ολοένα ανάμεσά μας, απροσδόκητος, και στο φως και στο σκότος, ακόμα και στα ενύπνια.

Χριστόφορος Λιοντάκης,
Μικραϊκό Γυμνάσιο, 2^ο Επαγγελματικό Λύκειο Αθήνας/1982.

Κι όμως πρέπει να λογαριάσουμε πώς προχωρούμε. Αν αισθάνεσαι δε φτάνει μήτε να σκέφτεσαι μήτε να κινείσαι

μήτε να κινδυνεύει το σώμα σου στην παλιά πολεμιστρα, όταν το λάδι ζεματιστό και το λιωμένο μολύβι αυλακώ- νουνε τα τειχιά.

.....
Δε θέλω να τίποτε άλλο παρά να μιλήσω απλά, να μου δοθεί ετούτη η χάρη.

Γιατί και το τραγούδι το φορτώσαμε με τόσες μουσικές που σιγά-σιγά βουλιάζει

και την τέχνη μας τη στολίσουμε τόσο πολύ που φαγώθηκε από τα μαλλόμενα το πρόσωπό της και είναι καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια γιατί η ψυχή μας κύριο κάνει πανιά.

Γιώργος Σεφέρης

Πέμπτη 2 Νοεμβρίου

Ο δεύτερος φετινός μας περίπατος. Ημέρα χαλάρωσης.

Δευτέρα 6 Νοεμβρίου

Ανακοίνωση αποτελεσμάτων 3^{ης} BIENNALE

Ο Διαγωνισμός Ζωγραφικής της 3^{ης} Biennale 2006, που διοργανώθηκε από το «ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ» της Εόνης, είχε σαν στόχο την ευαισθητοποίηση των παιδιών στην καλλιέργεια της φαντασίας. Με την χρήση κάποιων συμβόλων-μοτίφω- γεωμετρικών σχημάτων (==n) <-(-I-AA) σαν όρο, καθώς και τον περιορισμό της χρωματικής παλέτας κατ' επιλογή, σε ωθούσε στην συμβολική ή ρεαλιστική απεικόνιση ενός θέματος της αρεσκείας σου. Το μόνο που χρειαζόταν για να πετύχει ήταν η όρεξη η συνεργασία η φαντασία και το παιγνίδι στην παλέτα.

Και πέτυχε! Τα παιδιά κατέγραψαν στο έργο με τον εικαστικό λόγο, τον ενθουσιασμό της στιγμής, το δικό τους παρόν. Συγχαρητήρια στους συμμετέχοντες και στους επιτυχόντες σε μια διάκριση Παγκόσμιας κλίμακας, καθώς σημειώθηκαν συμμετοχές από όλο τον κόσμο, **Ασία, Ευρώπη, Ωκεανία, Αφρική, νότια Αμερική**. Από την Ελλάδα είχαμε 530 συμμετοχές. Σημειώτε ότι η έκθεση των βραβευμένων έργων θα γίνει στην Εόνη.

Η υπεύθυνη του κύκλου εικαστικών

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ 3^η BIENNALE 2006

Συνολικές συμμετοχές από όλη την Ελλάδα:
530

A' ΒΡΑΒΕΙΟ

Ματίνα Μπούμπα (ομαδικό)

Παναγιώτης Λινάρδος

Αλέξανδρος Παπαδάκης

Απονεμήθηκαν 23 ομαδικά «πρώτα» βραβεία σε όλη την Ελλάδα. Εξ αυτών στο Ηράκλειο δύο.

B' ΒΡΑΒΕΙΟ

Κλαούντια Αθητάκη

Γεωργιάνα Τσαϊνη

Κυριάκος Τσαϊνης (ομαδικό)

Γεώργιος-Αλέξανδρος Βακιρτζιάν

Εμμανουήλ Χονδροζουμάκης

Κων/νος Μανιάς (ομαδικό)

Στο Ηράκλειο δεν απονεμήθηκαν άλλα «δεύτερα» βραβεία.

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ

Εμμανουέλα Πεδιαδιτάκη (ατομικό)

Έκτορας Καλλέργης (ατομικό)

Στο Ηράκλειο απονεμήθηκαν τρία ατομικά και δύο ομαδικά «τρίτα» βραβεία.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου

Έκθεση φωτογραφίας στην Πύλη του Αγίου Γεωργίου

Οι απόψεις των παιδιών που συμμετείχαν για την έκθεση

Εμένα μου άρεσε πάρα πολύ η έκθεση... πιστεύω πως οι φωτογραφίες μας ήταν πολύ καλές και οι κόποι μας ανταμειφθήκαν... Ως εμπειρία ήταν πολύ

καλή. Πήγαμε εμείς και κρεμάσαμε τις φωτογραφίες μας... και όταν ήρθε η μέρα που θα γινόταν τα εγκαίνια είχαμε πολύ άγχος και την επόμενη μέρα που πήγαμε και στο Creta channel για να μιλήσουμε αισθανόμαστε αμήχανα και όλοι είχαμε ένα πόνο στο στομάχι... τώρα που τελείωσε η έκθεση ελπίζω και ανυπομονώ για την επόμενη δουλειά που θα κάνουμε ως ομάδα και ως παρέα.

Αλεξάνδρα Πανούλη

Στην έκθεση που κάναμε ήρθε πολύς κόσμος και πιστεύω πως τα έργα μας τιμήθηκαν, επίσης, απ' ότι μου είπαν κάποιοι γονείς που ήρθαν, τους άρεσαν πάρα πολύ οι φωτογραφίες

μας.

Στρατής Κασσαβέτης

Η έκθεση μας ομολογώ πως είχε μεγάλη επιτυχία. Δεν το περίμενα να έχει τόσο μεγάλη απήχηση απ' τον κόσμο!! Δεν θα πω ότι δεν είχα άγχος γιατί είναι ψέματα. Είχα και πάρα πολύ μάλιστα, γιατί ήταν πρώτη φορά που έχω κάνει εμφάνιση στον κόσμο και μέσω της έκθεσης αλλά και μέσω της τηλεόρασης. Όταν πήγαμε με τα παιδιά στο στούντιο του Creta δεν ένιωθα τα πόδια μου, η καρδιά μου χτυπούσε σαν τρελή και με είχε λούσει κρύος ιδρώτας, πρώτη φορά έβγαινα στην τηλεόραση. Και για να μην πλατειάζω θέλω να πω ότι η έκθεση μου άρεσε, ήταν πολύ καλή και θα ήθελα πάρα πολύ αυτό να το ξαναζήσω.

Αντωνία Χνάρη

Η έκθεση μου άρεσε πολύ και ελπίζω και στον κόσμο που την επισκέφθηκε. Οι φωτογραφίες είχαν κρεμαστεί πολύ ωραία και νιώθω πολύ ευτυχισμένη που η δουλειά μας ανταμειφθηκε.

Χριστίνα Καστρινάκη

Είμαι πολύ ευτυχισμένος που η έκθεση πήγε τόσο καλά και χάρηκα που η προσπάθειά μας ανταμειφθηκε με τον καλύτερο τρόπο αφού μας πήραν και συνέντευξη στην τηλεόραση. Μου άρεσε αυτή η εμπειρία και θέλω να το ξαναζήσουμε.

Απόστολος Σταματάκης

Πιστεύω πως κάναμε μια πάρα πολύ καλή έκθεση. Οι κόποι μας την περσινή χρονιά ανταμειφθηκαν. Όλα τα παιδιά είναι ικανοποιημένα. Θα μου μείνουν οι καλύτερες εντυπώσεις από αυτήν την έκθεση και θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους που ήρθαν και είδαν την έκθεση.

Αναστασία Χανιωτάκη

Η έκθεση πήγε καλύτερα από όσο περίμενα και αυτό με ενθουσίασε γιατί περίμενα ότι θα ήταν μια απλή έκθεση, αλλά τελικά το αποτέλεσμα μου έδωσε να καταλάβω ότι η δουλειά μας έφερε αποτέλεσμα. Όσο για το κανάλι δεν μου πολυάρεσε, γιατί δεν μου αρέσει να με βλέπει η κάμερα και να μιλάω.

Γάσωνας Σωμαράκης

Η έκθεση μου φάνηκε πάρα πολύ ωραία. Παρόλο που δεν είχε έργα μου, ένιωσα περήφανος για τους συμμαθητές μου που παρόλο που είναι νέοι κατάφεραν να κάνουν μια έκθεση φωτογραφίας και να βγουν στην τηλεόραση. Ελπίζω πραγματικά να είμαι σε μια μελλοντική έκθεση.

Αλέξανδρος Παπαδάκης

Αισθάνθηκα πολύ ωραία που πήρα μέρος σε έκθεση από τόσο μικρός, επίσης μου άρεσε που είχε δικά μου έργα. Πιστεύω πως το να πάω σε κανάλι και να μιλήσω γι' αυτό που έκανα ήταν πολύ ωραίο. Και θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Πολυχρόνη που μας έδωσε αυτήν την ευκαιρία.

Βαγγέλης Ρουσοχατζάκης

Παρασκευή 17 Νοεμβρίου

Παρουσίαση εκδήλωσης για το Πολυτεχνείο από τα παιδιά του γλ με τη βοήθεια των καθηγητών Αθηνάς Κληρονόμου, Λεωνίδα Πεπονάκη και Χριστιάνας Μαυρομάτη.

Ένωθα δέος και περηφάνια για το ότι είμαι Ελληνίδα, κατάγομαι από την ίδια χώρα όπως και αυτά τα παιδιά που πολέμησαν, φώναζαν, έδωσαν τη ζωή τους στο όνομα της ελευθερίας. Συγχρόνως όμως και ντροπή... Ντροπή που πριν 33 χρόνια αγωνίζονταν φοιτητές για την ελευθερία, μια πολυτέλεια που τώρα την έχουμε αλλά δεν την θυμόμαστε, την ξεχνάμε, την θεωρούμε δεδομένη, όμως τότε δεν ήταν, δεν ήταν...

Εύη Μαραγκάκη

Αυτή η εκδήλωση με έκανε να καταλάβω την αίσθηση του χρόνου. Να σκεφτώ πως θα' ναι η τελευταία που θα περάσω με τους συμμαθητές μου στο Γυμνάσιο... Η κάθε στιγμή πλέον είναι σημαντική και μοναδική.

Μαρία Αθανασάκη

Η εκδήλωση αυτή ήταν ένα κατόρθωμα της ομαδικής δουλειάς της τάξης.

Ιερώνυμος Κωνιός

Το τέλος έφτασε. Σταθήκαμε όλοι μαζί στη σκηνή και το χειροκρότημα σε λυτρώνει. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο. Νιώθεις γεμάτος χαρά, ανακούφιση, φουσκώνεις από περηφάνια για ό, τι κι αν έκανες, σωστό ή λάθος.

Μάνος Πεπονάκης

Η εκδήλωση άφησε διαφορετικά συναισθήματα σε όλους και το καλύτερο από αυτά ήταν η χαρά.

Μαρία Ιατράκη

Άλλη μία εκδήλωση τελείωσε. Ο καθένας πήρε κάτι που γι' αυτόν θα μείνει ανεξίτηλα γραμμένο στο μυαλό του.

Τριαντάφυλλος Μπούμπας

Πιστεύω πως πραγματικά άξιζε τον κόπο εφόσον καταφέραμε να τραβήξουμε την προσοχή όλων των παιδιών.

Κλάουντια Αθητάκη

Η εκδήλωση ήταν πολύ συναισθηματική γιατί μερικές φράσεις των παιδιών που διάβαζαν τα κείμενα όπως «Ακούμπησα το καλσόν που ήταν ένα με την πολτοποιημένη σάρκα της και η αφή αυτή θα μείνει για καιρό πάνω μου», σε κάνουν να ανατριχιάζεις μόνο που σου έρχεται η σκηνή αυτή στο μυαλό.

Γάσος Τζιράκης

Όλοι μας δουλέψαμε πολύ για να δημιουργήσουμε την παράσταση. Ήταν μία φοβερή παράσταση που προκάλεσε συγκίνηση.

Μανόλης Ευθυμίου

Μέσα από αυτή την εκδήλωση, συγκινήθηκαμε όλοι βλέποντας και διαβάζοντας την πίεση που είχαν οι φοιτητές μέσα στο Πολυτεχνείο, ακούγοντας τα ηχητικά ντοκουμέντα και τραγουδώντας λατρεμένα και αξέχαστα τραγούδια.

Αντώνης Μανιός

Δεν το περίμενα τα παιδιά όχι μόνο δεν βαρέθηκαν αλλά τους άρεσε και οι καθηγητές δάκρυσαν.

Θεοδώρα Κοκκινίδη

... προσπαθήσαμε πολύ γι' αυτό και τώρα που τελείωσε θα μείνει σε όλους μια γλυκιά ανάμνηση.

Αθηνά Κληρονόμου

Καταφέραμε να οργανωθούμε και να δημιουργήσουμε κάτι ωραίο και σημαντικό.

Μαριεύα Καρνακάκη

Η επιβράβευση ήρθε με το να το δείξουμε στους γονείς.

Γιάννης Αλέξης

Κατά τη γνώμη μου τα καταφέραμε γιατί ο καθένας μας είχε κάτι ξεχωριστό να προσφέρει.

Μίνωας Χρυσάκης

Μόλις τελειώσαμε η αντίδραση των παιδιών αλλά και των καθηγητών ήταν σαν μια ευχαρίστηση προς την μεριά μας!

Εβελίνα Μαρκαντωνάκη

Τέτοιες εκδηλώσεις αφήνουν πολλά συναισθήματα. Το πετύχαμε αυτό, πιστεύω, γιατί δεν διαβάζαμε τα κείμενα και τα τραγούδια, τα νιώθαμε και τα ζούσαμε.

Γεωργιάννα Τσαϊτή

Δευτέρα 20

Ομιλία Ελένης Χρονιάρη στους γονείς της α' τάξης με θέμα: **«Τα χαρακτηριστικά της εφηβείας»**.

Τρίτη 28 Νοεμβρίου

Πρώτη φετινή άσκηση σεισμού κατά τη διάρκεια μαθημάτων.

Η ταινία που παρακολούθησαμε σήμερα ήταν πολύ ασυνήθιστη για

Πέμπτη 30 Νοεμβρίου

Προβολή κινηματογραφικής ταινίας

μένα. Εγώ συνήθως βλέπω κωμωδίες, μάλλον γι' αυτό. Μου άρεσε όμως που είδα κάτι διαφορετικό. Με συγκίνησε και με έκανε να καταλάβω, αν ήμουν στη θέση αυτού του παιδιού, πώς θα ένιωθα. Ο Ηλίας ήταν ένα παιδί που έχασε τον πατέρα του αλλά αυτός δεν το καταλαβαίνει. Συνεχίζει να πιστεύει ότι θα ξαναγυρίσει μια μέρα πίσω και θα τον ξαναδεί. Ήταν ακόμη μικρός και δεν ήξερε τι σημαίνει να πεθάνει κάποιος. Αυτή η ταινία ήταν πολύ ωραία.

Δύσκολοι Αποχαιρετισμοί:
Ο Μπαμπάς Μου

Χριστίνα Γαμπακάκη α2

Η ταινία αυτή ήταν πολύ ρεαλιστική. Μετέφερε ακριβώς την κατάσταση που επικρατούσε στο σπίτι. Το κλίμα ήταν πολύ δυσάρεστο λόγω της απουσίας του πατέρα. Η ταινία ήταν πολύ λυπητερή και σε μετέφερε στη διαφορετική πλευρά του κινηματογράφου, της ποιοτικής ταινίας.

Αγνή Ορφανουδάκη α2

Το έργο αυτό ήταν πολύ διαφορετικό από τα σημερινά έργα που παίζονται είτε στον κινηματογράφο, είτε στην τηλεόραση. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν ο τρόπος με τον οποίο το παιδί προσπαθούσε να ξεχάσει τον πατέρα του και πώς αντιμετώπιζε τα προβλήματα που δημιουργούνταν εκείνη την περίοδο.

Αδελαίδα Γράπαλη α2

Ήταν μια ταινία που μιλούσε για τις δεκαετίες του '60 και του '70. Είχε πολύ σκληρή υπόθεση και μιλούσε για μια οικογένεια δύο παιδιών, του Ηλία και του αδελφού του. Ο Ηλίας είχε αδυναμία στον πατέρα του και γι' αυτό το λόγο, μόλις πέθανε, δεν μπορούσε να το εμπεδώσει και πίστευε πως είχε πάει στο φεγγάρι.

Εμένα προσωπικά δεν μου άρεσε ιδιαίτερα. Ήταν κάτι διαφορετικό, που αναφέρεται σε εποχές διαφορετικές από τις δικές μας. Αν ζούσα σε αυτή την εποχή που αναφέρεται μπορεί να μου άρεσε. Δεν πειράζει ήταν και αυτό μια εμπειρία.

Κοραλία Μιχαήλου α2

Αυτή η ταινία ήταν ασυνήθιστη και γι' αυτό δεν άρεσε σε πολλά παιδιά. Σε εμένα άρεσε και μπορώ να καταλάβω (όσο γίνεται) το πρόβλημα και την αντιμετώπιση του από το παιδί που είχε δεθεί πολύ με τον μπαμπά του και τον έβλεπε λίγο. Δεν μπόρεσε να αποδεχτεί τον χαμό του και προσπαθούσε με άλλους τρόπους να γεμίσει το κενό και την απουσία του πατέρα του.

Μου άρεσε η ηθοποιία του παιδιού και με συγκίνησε. Ακόμα εύχομαι κανένα παιδί να μην έρθει σ' αυτή τη δυσάρεστη θέση που βρέθηκε το παιδί της ταινίας.

Βασιλίνα Υφαντή α2

Η ταινία ήταν συγκινητική και ενώ ήταν ελληνική, οι ηθοποιοί έπαιζαν πολύ καλά. Από αυτή την ταινία κατάλαβα πως οι μητέρες θέλουν μια υποστήριξη και να τους δείχνουμε την αγάπη μας.

Κατερίνα Πεχνάκη-Μαμουνάκη

Εμένα μου άρεσε αυτή η ταινία γιατί ήταν πρωτότυπη. Ο μικρός Ηλίας είχε καλύτερη επαφή με τον πατέρα του και όχι τόσο με τη μητέρα του και γι' αυτό πληγώθηκε πολύ που πέθανε, παρόλο που δεν ήθελε να το αποδεχτεί. Επίσης μου έκανε εντύπωση το ότι προσπαθούσε να μοιάσει στον πατέρα του και να πουλάει τηλεοράσεις στους πελάτες του.

Βαγγελιά Σπανάκη α2

Πιο πολύ απ' όλα η ταινία ήταν συγκινητική. Δεν μπορούσες να μην κλάψεις. Ακόμη και αυτοί που δεν έκλαψαν ήταν σοβαροί και αμίλητοι. Η ιστορία του παιδιού ήταν συνταρακτική. Το παιδί τα αντιμετώπιζε όλα με ψυχραιμία και δεν ξεχνάει τον μπαμπά του, τις ιστορίες και όλα αυτά που του έλεγε.

Κωνσταντίνα Χόνδρου α2

Ένα μικρό παιδί, δέκα χρονών μόνο, έζησε ένα εφιάλτη. Είναι φρικτό να χάνεις τον πατέρα σου και μάλιστα σε μια τέτοια ηλικία. Ο Ηλίας αγαπούσε τον πατέρα του, αλλά δυστυχώς ήταν μακριά του. Πολλά παιδιά ζουν αυτή τη μοναξιά και μεγαλώνουν χωρίς πατέρα είτε επειδή φεύγει εξαιτίας της δουλειάς, είτε επειδή οι γονείς του έχουν χωρίσει, είτε επειδή-δυστυχώς-ο πατέρας έχει πεθάνει.

Αυτό το παιδί ο Ηλίας, έβλεπε τον πατέρα του όχι και τόσο συχνά και είχε την ανάγκη να βρεθεί λίγο μαζί του για να περάσουν μερικές ώρες. Αλλά τώρα πια έφυγε και δεν θα ξαναγυρίσει και ο μικρός Ηλίας νιώθει πιο πολύ μοναξιά από ποτέ. Γι' αυτό το λόγο δεν μπορούσε να αποδεχτεί ότι ο πατέρας δεν θα ξαναγυρίσει, ότι ο πατέρας του πέθανε. Πώς νιώθει άραγε; Πώς είναι να μεγαλώνεις χωρίς τον πατέρα σου; Πώς είναι να ξέρεις ότι ο πατέρας σου έχει πεθάνει;

Μαρία Σπουρδαλάκη α2

Η ταινία για μένα δεν ήταν και η καλύτερη που έχω δει αλλά δεν ήταν και κακιά. Το παιδί ο Ηλίας, έπαιζε πολύ ωραία το ρόλο του και γι' αυτό άλλωστε πήρε και βραβείο ανδρικής ερμηνείας. Η ταινία ήταν πολύ λυπητερή και με πολύ λίγες φάσεις που εμένα με έκαναν, μέσα στη λύπη μου, να γελάσω. Επίσης, καλύτερο απ' όλα ήταν το τέλος, που σιγά σιγά ο Ηλίας και όλη του η οικογένεια ήταν κάπως χαρούμενη.

Αυτό που συνέβη στο Γιώργο Καραγιάννη (Ηλίας) δε θέλω να συμβεί σε κανένα παιδί και ούτε σε μένα φυσικά.

Νεοκράτης Σαράντος α2

Κατά τη γνώμη μου ο Ηλίας δεν ήθελε να παραδεχτεί πως ο πατέρας του πέθανε, γιατί τον αγαπούσε πολύ. Με αυτή την αγάπη του προσπαθούσε να τον κρατήσει κοντά του. Ο Ηλίας ήθελε περισσότερο χρόνο να ξεπεράσει αυτή του τη στενοχώρια, σε αντίθεση με το μεγαλύτερο αδελφό του, τον Άρη, και τη μητέρα του.

Ελένη Μπούμπα α2

Η ταινία που είδαμε είχε δραματική υπόθεση καθώς μιλούσε για το θάνατο του πατέρα ενός μικρού παιδιού, που δεν ήθελε να καταλάβει την κατάσταση και επέμεινε να κρατά ζωντανή τη μνήμη (και ενδεχομένως τον ίδιο) τον πατέρα του με παράξενους τρόπους, όπως το να στέλνει γράμματα (από τον πατέρα του υποτίθεται) στους δικούς του.

Δεν μου πολυάρεσε, γιατί, ποτέ δεν με προσέλκυε το δράμα και επειδή ήταν κάπως ασαφές και η πλοκή του παράξενη. Ήταν λυπητερό και το τέλος ήταν αμφίβολο. Η αδυναμία και το πείσμα του παιδιού στο να μην καταλάβει το κάνουν πολύ λυπητερό.

Φιλομήλα Φραιδάκη α2

Η ταινία ήταν πολύ καλή ... αν και την είχα ξαναδεί ... είχε αρκετό ενδιαφέρον, αν και κάποιοι δεν το έβλεπαν καθόλου. Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση το πώς έπαιζε το μικρότερο παιδάκι που ήθελε να περάσει ένα μήνυμα ... πως μέσα από τα μάτια κάθε μικρού παιδιού ο κόσμος μπορεί να γίνει τελείως διαφορετικός ... ακόμη και ο θάνατος!!

Αλεξάνδρα Πανούλη γ2

Κατά τη γνώμη μου είχε μια σπάνια ευαισθησία τρυφερότητα που εμπλεκόταν ένα μικρό παιδί που, δεν ξέρω πώς, τα κατάφερε σε μια ταινία σαν κι αυτή να βιώνει πραγματικά κάτι τέτοιο. Ήταν σε αρκετά σημεία λίγο βαρετή ή δηλώνονταν έντονα πάθη και δεν μου άρεσε η ερμηνεία τους.

Μανόλης Χονδροζουμάκης γ2

Αυτή η ταινία μου άρεσε γιατί οι ηθοποιοί ήταν πολύ πειστικοί. Δεν μου άρεσε που τα άλλα σχολεία που ήταν εκεί μαζί μας φώναζαν και κορόιδευαν το δεκάχρονο παιδάκι. Όταν το παιδί έκλαιγε ή όταν μέχρι να τελειώσουν οι καυγάδες ή και όταν τους έλεγε πως ο πατέρας του δεν έχει πεθάνει στενοχωριόμουν για τα συναισθημάτά του. Μου άρεσε το σκηνικό και η αγάπη του παιδιού για τον πατέρα του. Και στο τέλος μου άρεσε που ο μικρός άφησε επιτέλους τη μητέρα του να του μιλήσει.

Σοφία Πισκοπάκη γ2

Γενικότερα σήμερα οι άνθρωποι δεν παρακολουθούν ταινίες με νοήματα που πρέπει να αναζητήσουμε πίσω από σκηνές. Βαριούνται για να το πω χονδρικά, να σκεφτούν και να φτάσουν σε συμπεράσματα δύσκολα. Προτιμούν απλά θεάματα τα οποία ανυψώνουν και τα περισσότερα, μετά από λίγο καιρό, εξαφανίζονται. Αυτά όμως που μένουν είναι από ταινίες σαν και αυτή, διότι έχει απαιτήσεις από μας, να σκεφτούμε και, όσοι έκαναν τον κόπο, δεν το ξεχνούν. Το μήνυμα που παίρνουν μένει χαραγμένο στο μυαλό τους.

Αισθανόμουν κάπως καταπιεσμένος αρχικά, όμως αργότερα αντιλήφθηκα πως έχω πάρει πολλά από το περιεχόμενο και αισθάνομαι καλύτερα, αν και λυπάμαι που ελάχιστοι κάνουν το ίδιο.

Βαγγέλης Λασθηιωτάκης γ2

Ένα κείμενο από το βιβλίο «Κείμενα Νεοελλ. Γλώσσας» αποτέλεσε την αφορμή για να εκφράσουν οι μαθητές της Β' Γυμνασίου τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους για ένα σύγχρονο θέμα: τις απρόσωπες άσχημες πόλεις και τα φυλακισμένα μέσα σ' αυτές παιδιά.

Πρόκειται για ένα απόσπασμα από το βιβλίο του λογοτέχνη της νεότερης γενιάς Κοσμά Ι. Χαρπαντίδη «Μανία Πόλεως» (1993). Το απόσπασμα έχει τίτλο «Χαλασμένες γειτονιές».

Γιολάντα Γιέτη

ΚΟΣΜΑΣ ΧΑΡΠΑΝΤΙΔΗΣ

Μανία Πόλεως

«Χαλασμένες γειτονιές»

Μέσα από το κείμενο αυτό, μπόρεσα να αναρωτηθώ προς τα πού πάμε. Ξέρω πως ότι γίνεται υποτίθεται ότι είναι για καλό. Κι όμως, εμένα με κάνει

να σκέφτομαι ακριβώς το αντίθετο. Αισθάνομαι μοναξιά, στεναχωρία και λύπη... Νιώθω αδικημένη. Και όχι μόνο για τον εαυτό μου, αλλά και για τις γενιές που ακολουθούν. Είναι άδικο, αλήθεια. Μέσα από την εικόνα που περιγράφει το κείμενο, θυμήθηκα τα λόγια της μαμάς μου (την παλιά μονοκατοικία στην Αθήνα) για το σπίτι όπου

μεγάλωσε: αυλές, παιχνίδια, μυρωδιά λεμονιάς και χώματος.

Έλλη Χροιάρη

Όταν πρωτοδιάβασα το κείμενο, το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν η πόλη μου και η γειτονιά μου. Σκέφτηκα πως η γη πάνω στην οποία τώρα πια βλέπουμε μόνο κτίρια κάποτε ήταν γεμάτη δέντρα και χορτάρι.

Εμμανουέλα Πεδιαδιτάκη

Αισθάνθηκα λίγο φόβο για όσα έγραφε και λύπη, π.χ. εκεί που λέει «παιδί που κυνηγούσα το παιχνίδι και όλο γλιστρούσε» κ.ά. Επίσης, είδα όλες τις εικόνες που μας περιγράφει και άκουσα τα λόγια που έλεγαν στα παιδιά...

Αλίν Μπαντουβά

Το βλέμμα μου πήγε στην απάισια αυτή κατάσταση των σύγχρονων και άσχημων πόλεων όπου δεν έχεις ούτε καν τη δυνατότητα να δεις λίγο τη θεραπευτική, γοητευτική, ονειροπαρμένη θάλασσα, καθώς και την υπέροχη φύση.

Γκίκας Μιχαήλος

Αυτό που αισθάνθηκα ήταν η χαρά των παιδιών, όταν έπαιζαν στο φρούριο. Καταλαβαίνω το συγγραφέα γιατί και στην δική μου πόλη αντιμετωπίζω τα ίδια προβλήματα.

Βαγγέλης Λυκάκης

Αισθάνθηκα ότι πραγματικά ο συγγραφέας έχει βιώσει αυτή την αλλαγή του τότε με το σήμερα, αυτό που λέμε «εξέλιξη». Ένωσα και τον κατάλαβα από αυτά που είδα με τη φαντασία μου διαβάζοντας το κείμενο. Μπόρεσα και είδα το μέρος, τα παιχνίδια και τις επιθυμίες των παιδιών του τότε. Είδα ότι ήταν ικανοποιημένα με αυτά που είχαν. Σε αντίθεση με μας, που τα έχουμε όλα και θέλουμε περισσότερα. Ότι και αν αποκτήσουμε, ό,τι και αν κάνουμε ποτέ δεν είμαστε ικανοποιημένοι.

Ελίνα Χουστουλάκη

Αυτό το κείμενο προβάλλει την εικόνα της Καβάλας, που υποφέρει από τις πολυκατοικίες και από την αγριότητα του εκσυγχρονισμού. Αυτό το κείμενο με έκανε να σκεφτώ πώς ζω τώρα στη μεγαλούπολη του Ηρακλείου και πώς θα μπορούσα να ζω, αν το Ηράκλειο ήταν ένα χωριό, όπου θα μπορούσαμε να τρέχουμε ελεύθερα στους δρόμους, να παίζουμε στις αυλές και στα χωράφια και να γυρνάμε αργά το βράδυ στο σπίτι χωρίς να φοβόμαστε τους κινδύνους της μεγάλης πόλης.

Σοφοκλής Τερζής

Αυτό το κείμενο με την πρώτη ανάγνωση μου δημιούργησε διάφορες σκέψεις, οι οποίες ήταν η τόσο γρήγορη μετατροπή όλων των πραγμάτων που βρισκόντουσαν στην πόλη της Καβάλας. ... Αυτό που δημιουργήθηκε μέσα μου ήταν ότι αυτό το κείμενο έλεγε το πώς είναι η πόλη μας σήμερα και το πώς είμαστε εμείς. Την πόλη θα την χαρακτηρίζα σαν φυλακή και εμάς τα παιδιά, όπως χαρακτηρίζει ο συγγραφέας, σαν αιχμάλωτους.

Κατερίνα Μπαλαλή

Είδα στο κείμενο δεκάδες άλλες πόλεις της περιφέρειας και άκουσα τη φασαρία μιας πόλης 20.000 κατοίκων, μύρισα τον γεμάτο καυσαέριο αέρα, που σε κάνει να θες να πας στο σπίτι σου, για να γλιτώσεις απ' το να αναπνεύσεις όλο αυτό το σκουπίδι που δημιουργούν τα εργοστάσια και τ' αυτοκίνητα.

Αλέξανδρος Πασπάτης

Νομίζω πως αυτό το κείμενο ήταν πολύ καλό. Όταν το διάβασα, σκέφτηκα τη γειτονιά μου. Σκέφτηκα πώς ήταν, πόσο όμορφη ήταν, όταν ήμουν πολύ μικρή, και πώς έγινε. Σκέφτηκα επίσης ότι πρέπει να είναι πολύ σκληρό να βλέπεις το σπίτι που μεγάλωσες να γκρεμίζεται και στη θέση του να χτίζεται μια πολυκατοικία, ένα μαγαζί, ένα εστιατόριο ή κάτι άλλο.

Χριστίνα Ρητσοπούλου

Μόλις τελείωσα την ανάγνωση του κειμένου ένιωσα ότι αυτά που γράφει ο συγγραφέας μπορεί να ταιριάζουν σε κάθε πόλη και η Καβάλα είναι μόνο ένα από τα πολλά παραδείγματα. Τελειώνοντας, σκέφτηκα ότι κάθε σημείο της θα χάσει την αυθεντικότητά του κάποια στιγμή.

Μάνος Ταβλαδωράκης

Όταν διάβασα πρώτη φορά το κείμενο μου ήρθε στη σκέψη μου μια πόλη σαν το Ηράκλειο, όπου μένω, χωρίς πράσινο και με πολλές πολυκατοικίες. Αισθάνθηκα τη μελαγχολία που θα έχουν τα παιδιά που δεν μπορούν να πάνε σε ένα πάρκο να παίζουν μπάλα, να κάνουν ποδήλατο, μακριά από τα καυσαέρια και το βουητό της πόλης.

Σταμάτης Φανουργάκης

Οι σύγχρονες πόλεις έχουν γίνει «τέρατα». Τα αμάξια δεν αφήνουν τους ανθρώπους να κοιμηθούν απ' το θόρυβο, υπάρχει ηχορύπανση και μία κακή εικόνα των πόλεων.

Κυριάκος Τσαϊνης

Αισθάνθηκα ένοχος για το ό,τι έχει γίνει στον σημερινό κόσμο. Στο μυαλό μου έρχονταν άλλοτε εικόνες από ένα ωραίο τοπίο με πολύ πράσινο και άλλοτε οι μουντές και μαυρισμένες πόλεις. Άλλοτε χαρούμενοι ήχοι παιδιών και άλλοτε βουητά της πόλης. Άλλοτε η μυρωδιά των λουλουδιών και άλλοτε τα καυσαέρια που πνίγουν τους ανθρώπους.

Κωνσταντίνος Καρακώστας

Οι αναμνήσεις του συγγραφέα δεν χαροποιούν τον αναγνώστη. «Μύρισα» τη δροσιά που εύχεται ο συγγραφέας να υπάρχει. «Μύρισα» το Αιγαίο από το ανοιχτό παράθυρο. Η συγκλονιστικότερη εικόνα ήταν η ε ρ η μ ι ά τ η ς ε π α ρ χ ί α ς .
Ειρήνη Καμαρίτη

Μόλις πρωτοδιάβασα το κείμενο, σκέφτηκα τα παιδιά, πως κάθε μέρα κατά το βράδυ μαζεύονταν και έκαναν συμμορίες, έτρεχαν πίσω από τα σκυλιά και φώναζαν εεεεεε. Αισθάνθηκα λίγο άτυχος, γιατί δεν έζησα τέτοιες μέρες, όπως αυτά τα παιδιά.

Βλάσης Αναστασάκης

Οι εικόνες του κειμένου ήταν πολύ ζωντανές. Μπορούσα να γίνω και εγώ μέλος της συμμορίας, να μυρίσω και εγώ το γλυκό ψωμί το ιώδιο και το κάρβουνο. Μπορούσα να γίνω ένα με το κείμενο. Οι μεταφορές ήταν τόσο περιέργες, μα όμως τόσο αληθινές. Μέσα από αυτές τις μεταφορές μπορούσες να φανταστείς τον τόπο, να τον σχεδιάσεις με τις όμορφες πινελιές της φαντασίας σου. Τέλος, για μένα ίσως να ήταν και ένα από τα καλύτερα αποσπάσματα που έχω διαβάσει. Συγχαρητήρια για την υπομονή και τα αληθινά πράγματα που έχει γράψει ο συγγραφέας.
Αννα Καρκαβίτσα

Το κείμενο αυτό απεικονίζει, από τη ματιά του συγγραφέα, την κατάσταση μιας σύγχρονης μεγαλούπολης. Εικόνες ψηλών πολυκατοικιών και δρόμοι γεμάτοι αυτοκίνητα. Άδειες παιδικές χαρές και παιδιά που φοβούνται να περάσουν το δρόμο, μήπως και τους πατήσει κάποιος ανίδεος οδηγός. Ήχοι από ανώριμους νεαρούς, οι οποίοι βάζουν τη μουσική στη διαπασών στο κέντρο της πόλης, νομίζοντας πως είναι έξυπνοι. ... Αυτές είναι οι σημερινές πόλεις...

Γιάννης Λεμπιδάκης

Μέσα από τα τρία αυτά αποσπάσματα μπορούμε να δούμε την καθημερινότητα και τη ρουτίνα των ανθρώπων που δεν τους αρέσει ο τόπος τους, αλλά και δεν επιδιώκουν να τον αλλάξουν. Έτσι, από εδώ κρατάμε την απότομη ανάπτυξη κάποιων πόλεων και τις αρνητικές συνέπειές της. Από την Καβάλα καταλαβαίνω πως η κακή αυτή κατάσταση των πόλεων δημιουργεί πολλά προβλήματα μεταξύ των ανθρώπων.

Νικόλας Κουδουμάς

Όταν διάβασα το κείμενο κατάλαβα, ότι ο τρόπος που γράφει ο συγγραφέας προκαλεί λύπη. Αμέσως ένιωσα για την Καβάλα ένα ψυχοπλάκωμα. Οπότε ο συγγραφέας είναι πολύ καλός, γιατί με επηρέασε πάρα πολύ με το συγκεκριμένο κείμενο.

Νέστορας Αρχοντάκης

Διαβάζοντας το κείμενο σκεφτόμουν τα παιδιά που δεν είχαν χώρο να παίξουν σε μια ολόκληρη ή ένα κήπο.

Άκης Λινάρδος

Ένωσα ότι ήθελα να επαναφέρω τα χρόνια που ο συγγραφέας ήταν παιδί, να ζήσω μες στην Ξενοισιά και τη χαρά. Έβλεπα και απ' την άλλη έναν κόσμο χωρίς πράσινο, χωρίς παιδικές φωνές, πολυκατοικίες και άλλα κτίρια, κατεδαφισμένα σπίτια και άλλα χαμόσπιτα και αποθήκες. Άκουγα φωνές αγανακτισμένων και ανήσυχων παιδιών και τον ήχο των οχημάτων. Και μύρισα... δεν μπορούσα να μυρίσω τίποτα, όλα ήταν άοσμα ή είχαν άσχημη μυρωδιά που δεν ήθελα να μυρίσω.

Σταύρος Αεράκης

Οι πρώτες μου εντυπώσεις, αφού διάβασα το κείμενο, ήταν πολλές... Καταρχάς μου θύμισε το Ηράκλειο. Το Ηράκλειο μπορεί να έχει καλή και ωραία ζωή, αλλά κάτι λείπει, αυτό που λείπει και ο συγγραφέας για την Καβάλα για την «ημιθανή ερημιά της επαρχίας». Αισθάνθηκα κατά κάποιο τρόπο να βρίσκομαι στην ίδια θέση με το συγγραφέα, αλλά δεν θα μπορούσα να γράψω κάτι τέτοιο, γιατί δεν ξέρω πώς ήταν το Ηράκλειο παλιότερα.

Εκτορας Καλλέργης

Τα παιδιά πλέον παίζουν και ξεσπούν στο παιχνίδι, ενώ παλαιότερα το διασκεδάζαν. Με αυτή την εικόνα της σημερινής πόλης αισθάνθηκα πολύ λυπημένος. Αν μπορούσα να κάνω κάτι για αυτό, θα έβαζα όλες τις δυνάμεις μου, για να ξαναβρεί την ομορφιά του ο τόπος.

Άγγελος Βλατάκης

Μόλις διάβασα το απόσπασμα αυτό, σκέφτηκα πως τα πράγματα σε ένα μικρό διάστημα αλλάζουν. Σκέφτηκα τους ανθρώπους εκείνους που υπέστησαν αυτή την τολαιπωρία. Σκέφτηκα τι θα έκανα εγώ, αν ήμουν στη θέση τους. Σκέφτηκα ολόκληρη την πόλη, που είχε πια καταρρεύσει. Απ' τη στιγμή που τελείωσα την ανάγνωση του αποσπάσματος, γέμισα συμπόνια για τους ανθρώπους εκείνους και απορία για τη συνέχεια.

Στέλιος Βαγιός

Μόλις τελείωσα την ανάγνωση του κειμένου, το μυαλό πλημμύρισε από σκέψεις και αρνητικές αλλά και θετικές. Σκεφτόμουν ότι ο συγγραφέας έγραφε τι αισθανόταν για την πόλη του και την κατάντια της. Επίσης, σκεφτόμουν ότι σε ένα σημείο είχε λίγο άδικο, διότι αυτή η κατάληξη της πόλης δεν είχε μόνο αρνητικές συνέπειες αλλά και θετικές. Για παράδειγμα, ότι οι άνθρωποι τώρα ζουν με περισσότερες ευκολίες που τους κάνουν ευτυχισμένους. Μέσα από το κείμενο «είδα» το πραγματικό πρόσωπο της Καβάλας.

Αδριάντα Αρμάου

Έτσι και με την τσίχλα μας. Μασιέται και αναμασιέται, κι αναμασιέται, κι αναμασιέται, και τελικά το μόνο που επιτυγχάνεται είναι να βρεθεί στο πεζοδρόμιο κολλημένη.

Αλλά ο κύκλος συνεχίζεται ... η τσίχλα γίνεται μπελάς, το ίδιο και ένα «επίτευγμα». Όταν όμως κολλάει στο παπούτσι σου, μεταδίδεται, παραμορφώνεται και μένει σε κάποιο άλλο σημείο. Εκεί μένει, ώσπου να διαλυθεί. Μαυρίζει, σαπίζει, όπως οι συνήθειες που μένουν και δύσκολα φεύγουν από το μυαλό μας.

Οι τσίχλες είναι διδακτικές τελικά!
(Μα γιατί όλα, για να καταλήξουμε κολλημένοι στο πεζοδρόμιο;) *Βαγγέλης Λασηθιωτάκης, γ2*

Συμβουλές αισιοδοξίας Αγάπη

Το σύμπαν με απαλλάσσει απ' ό,τι με εμποδίζει να αγαπώ και να αγαπιέμαι.
Σήμερα μαθαίνω ν' αγαπώ, χωρίς να κρίνω.

Ζωή

Σήμερα είμαι ανοιχτός/ή σε καινούργιες εμπειρίες.
Είμαι πρόθυμος/η να ζήσω τη ζωή με τους δικούς της όρους.

Αντωνία Χνάρη, γ2

Γουτεμβέργιος, ο «πατέρας» της τυπογραφίας

Με αφορμή το μάθημα ιστορίας της γ' τάξης

Ο Γουτεμβέργιος θεωρείται «πατέρας» της μηχανικής εκτύπωσης. Κινητά τυπογραφικά στοιχεία είχαν ήδη κατασκευαστεί από τον Ολλανδό Λαυρέντιο Κοστέρ στο Χάρλεμ, ο Γουτεμβέργιος όμως ήταν εκείνος που συνέλαβε πρώτος την ιδέα της τυπογραφικής μεθόδου στο σύνολό της.

Σύμφωνα με όσα γνωρίζουμε πλέον σήμερα, η εφεύρεση της τυπογραφίας δεν ανήκει ούτε σε κάποιο συγκεκριμένο λαό ούτε σε κάποια συγκεκριμένη χρονολογία. Αποδίδεται, όμως, στον Γουτεμβέργιο η δόξα της εφεύρεσης της μεταλλικής μήτρας, με την οποία διευκολύνθηκε η κατασκευή κινητών μεταλλικών στοιχείων, και του πιεστηρίου.

Η Ζωή και το Έργο του

Ελάχιστα πράγματα μας είναι γνωστά για την προσωπική του ζωή. Ο Γουτεμβέργιος (Gutenberg), παρατσούκλι του Johannes Gensfleisch zur Laden, γεννιέται το 1397 στο Μάιντς (Mainz) της Γερμανίας.

Γνωρίζουμε ωστόσο ότι εγκαταλείπει το Μάιντς πριν από το 1430 και εγκαθίσταται στο Στρασβούργο, όπου αρχίζει να πειραματίζεται στη μεταλλουργία, ως μαθητευόμενος στο επάγγελμα του χρυσοχόου.

Ο εκπαιδευμένος χρυσοχόος, μέλος της αντίστοιχης συντεχνίας, πειραματίζεται

από το 1434 με κινητούς ξύλινους χαρακτήρες. Μετά από διάφορες προσπάθειες πετυχαίνει το 1441, με τη βοήθεια ενός βελτιωμένου μελανιού, να αξιοποιήσει εκτυπωτικά και τις δύο όψεις μιας σελίδας χαρτιού.

Η Επανάσταση του Γουτεμβέργιου

Το 1448 τον βρίσκουμε και πάλι στο Μάιντς, όπου έχει επιστρέψει οριστικά. Πεισματάρης και ακάματος ερευνητής, ο Γουτεμβέργιος χρησιμοποιεί για το τυπογραφικό του πιεστήριο τη βασική δομή του πιεστηρίου σταφυλιών, προσθέτοντας χαρακτηριστικά από υφαντουργικές μηχανές και από τα χειροκίνητα πιεστήρια που χρησιμοποιούν κατασκευαστές χαρτιού και βιβλιοδέτες. Ήδη από την εποχή εκείνη ο Γουτεμβέργιος πρέπει να είχε αναπτύξει την τεχνική για την κατασκευή σε πρέσες, με χαλύβδινα κοπίδια, μεμονωμένων χαρακτήρων από ένα κράμα μόλυβδου, κασσίτερου και αντιμονίου και τη χρήση τους στις τυπογραφικές εργασίες.

Το 1450 συνεταιρίζεται με τους χρηματοδότες Schoffer και Johann Fust, προκειμένου να κατασκευάσει ένα

τυπογραφείο, στο οποίο θα λειτουργήσει την τυπογραφική πρέσα του.

Η τελική επιτυχία για την αξιοποίηση της εφεύρεσης του ήρθε με την εκτύπωση το 1455 της Βίβλου στα λατινικά, μία αισθητικά άριστη τυπογραφική εργασία, αν και αποτελεί μόλις το πρώτο τυπογραφικό προϊόν του.

Η αρχή του ...τέλους

Η αντίστροφη μέτρηση όμως είχε ξεκινήσει. Μετά από αντιδικίες και δικαστικές περιπέτειες, ο Γουτεμβέργιος διαχωρίζεται το 1455 τις δραστηριότητές του από τους συνεταίρους του, οι οποίοι όμως διεκδικούν για λογαριασμό τους την εφεύρεσή του, με το επιχείρημα ότι αυτή είχε πραγματοποιηθεί με δικά τους χρήματα και ταυτόχρονα του κατάσχουν και το τυπογραφείο του... Τελικά, ο Γουτεμβέργιος βρίσκεται σε ανυπέβλητες οικονομικές δυσκολίες το 1458, από τις οποίες τον γλιτώνει η δημοτική αρχή του Μάιντς, που τον βοηθά να φτιάξει ένα καινούργιο τυπογραφείο.

Αν και δημιούργησε μία μεγάλη επιχείρηση με περισσότερα από 20 άτομα (ξυλουργούς, χημικούς, μεταλλουργούς, σχεδιαστές), τα έξοδα έκδοσης της "Βίβλου" ξεπέρασαν τις οικονομικές του δυνατότητες.

Πεθαίνει πάμφτωχος το 1468, αφού το τυπογραφείο του είχε ήδη πτωχεύσει.

Γεώργιος-Αλέξανδρος Βακρτζιάν, γ2

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

Το Εκπαιδευτήριό μας, παρακολουθώντας τις εξελίξεις της εκπαίδευσης και την αγορά εργασίας δημιούργησε για πρώτη φορά φέτος το γραφείο επαγγελματικού προσανατολισμού – διαχείρισης σταδιοδρομίας, με στόχο να βοηθήσει τους μαθητές γυμνασίου

και λυκείου στη διαδικασία επιλογής των σπουδών τους και του μελλοντικού τους επαγγέλματος.

Το γραφείο επαγγελματικού προσανατολισμού-διαχείρισης σταδιοδρομίας (ΓΡΑ. ΣΕΠ) είναι ένα από τα δώδεκα γραφεία που λειτουργούν σε μεγάλες σχολικές μονάδες του νομού μας και, μέσα απ' το πρόγραμμά του, αποσκοπεί σε μια επιστημονική διαδικασία αξιολόγησης και συνειδητοποίησης εκ μέρους των μαθητών της επαγγελματικής τους προσωπικότητας, των ενδιαφερόντων και των ειδικών τους ικανοτήτων.

Το γραφείο εξοπλίζεται συνεχώς με πληροφοριακό υλικό γύρω από σχολές, επαγγέλματα, σπουδές στο εξωτερικό και γενικότερα χρήσιμες πληροφορίες για το επαγγελματικό μέλλον, στεγάζεται στις εγκαταστάσεις του γυμνασίου και υπεύθυνος είναι ο κ. Λεωνίδας Τιτομηελάκης, καθηγητής φυσικής αγωγής του λυκείου, που εφαρμόζει το θεσμό του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού εδώ και επτά χρόνια στο εκπαιδευτήριο.

Άσκηση στη Νεοελληνική Γλώσσα (α' γυμνασίου).

Να αναπτύξετε σε μια παράγραφο την παρακάτω θεματική περίοδο:

«Στην τάξη μου διαφωνούν συχνά τα αγόρια με τα κορίτσια».

Στην τάξη μου διαφωνούν συχνά τα αγόρια με τα κορίτσια. Διαρκώς προβλήματα, διαφωνίες και αντιζηλίες ξεσπούν ανάμεσα σε παιδιά, ανεξαρτήτως του φύλου τους. Η αναστάτωση αυτή, η οποία, όπως έχω παρατηρήσει, έχει αυξηθεί κατακόρυφα, προκαλεί εκνευρισμό και εκδήλωση έντονων συναισθημάτων, μέσω λεκτικής ή σωματικής βίας. Ο λόγος αυτής της απάνθρωπης αντιμετώπισης των δήθεν «μεγάλων» προβλημάτων είναι ασήμαντες αφορμές, όπως ποιος θα παίξει ποδόσφαιρο, ποιος θα κάτσει στα τελευταία θρανία, ποιος θα είναι ο προορισμός μιας εκδρομής, που μπορούν να φέρουν τον «τσαμπουκά» στην επιφάνεια, και μέσα απ' αυτόν να εκδηλωθούν συναισθηματικά καταπίεσης από γονείς και γενικότερα της καθημερινότητας, που όλο γίνεται πιο πιεστική και απαιτητική. Αυτή η παράλογη έκφραση συναισθημάτων και εκρήξεων από θυμό έχει προκαλέσει μεγάλη ταραχή και διακόπτει συχνά ακόμα και το μάθημα. Τελικά, οι διαφωνίες αυτές οδηγούν σε πολλή φασαρία.

Κων/νος Μουσουράκης α1

Ο δεκάλογος του καλού gamer

1. Σπατολάς στα internet café το χρόνο τουλάχιστον 300 ευρώ!
2. Έχεις το παιχνίδι World of Warcraft και έναν χαρακτήρα 60 LVL (και 50 LVL καλός είναι).
3. Ξέρεις να κάνεις τον άλλο να χάνει τ' αυγά και τα πασχάλια του σ' ένα παιχνίδι Counter Strike.
4. «Λιώνεις» ημερησίως τουλάχιστον επτά ώρες στα internet café.
5. Γνωρίζεις πενήντα κωδικούς για ένα παιχνίδι.
6. Πληκτρολογείς δεκαπέντε κουμπιά ανά δευτερόλεπτο, εκτελώντας σαράντα κινήσεις.
7. Δεν παίζεις για να ζεις, αλλά ζεις για να παίζεις.
8. Ξέρεις όλες τις λέξεις του gamer (WoW, LOL, OMG και άλλα).
9. Έχεις ένα καλό παρατσούκλι για τα παιχνίδια.
10. Έχεις στην κατοχή σου τουλάχιστον πενήντα παιχνίδια.

Μόνο για φανατικούς του WoW

11) Έχεις τουλάχιστον τρία ερίε αντικείμενα.

Και όποιος κατάλαβε, κατάλαβε !!!

Μύρων Ροδιτάκης γ2

Με αφορμή μια ταινία *Requiem for a dream*

Δυστυχία! Ναι, υπάρχει δυστυχία μέσα στην υπέροχη ζωή! Και όταν σε κτυπήσει, δεν έχεις από πού να φύγεις! Ναρκωτικά! Ένα μεγάλο κεφάλαιο της δυστυχίας. Ναρκωτικά! Ένα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής. Της ζωής εκείνης που ζει όποιος πέσει σ' αυτά. Μια ζωή μαύρη, μια ζωή γεμάτη πόνο. Μια σκοτεινή πλευρά του εαυτού σου, μια πλευρά που φοβάσαι να κοιτάξεις με τα μάτια σου. Μια ζωή που ζωή δεν λέγεται.

Έχεις σκεφτεί ποτέ πως τα κρύα βράδια του χειμώνα, όταν εμείς καθόμαστε μπροστά από το ζεστό τζάκι του σπιτιού στην αγκαλιά του μπαμπά και της μαμάς, κάποιιο άλλο εκεί έξω πεθαίνουν; Κάποιοι υποφέρουν και πονάνε από την επιπόλαιη απόφασή τους να πάρουν μια ουσία «αθώα», που αργότερα έγινε σκόνη, μπήκε σε σύριγγα και τρύπησε το χέρι και την ψυχή τους. Μια ουσία που κατέστρεψε τη ζωή τους. Μια ουσία που αναγκάζει νέα κορίτσια να πέσουν στην πορνεία για ένα σακουλάκι που θα τους προσφέρει μερικές ώρες ψεύτικης ευτυχίας, μερικές ώρες που θα νιώθουν να πετούν στα σύννεφα για να «κοροϊδέψουν» λίγο τον εαυτό τους και να ξεφύγουν από τη σκληρή πραγματικότητα.

Φαίνεται σκληρό, μα είναι η αλήθεια, η πραγματικότητα, η καθημερινότητα που εμείς δεν γυρνάμε ποτέ να κοιτάξουμε ... Γιατί μας πονάει, μας φοβίζει και μας τρομάζει. Γιατί έτσι είναι η ζωή.

Θεοδώρα Κοκκινίδη γ1

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ - ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Η κατανόηση των παρακάτω απαιτεί και κάποιες στοιχειώδεις γνώσεις φιλοσοφίας. Όποιος δεν τις έχει παρακαλώ, να ρωτήσει τους καθηγητές του).

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ : Ένα κοτόπουλο διασχίζει ένα δρόμο.

Η ΕΡΩΤΗΣΗ : Γιατί το κοτόπουλο διέσχισε το δρόμο;

ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ :

ΠΛΑΤΩΝΑΣ: Για το καλό του. Στην άλλη πλευρά βρίσκεται η ολήθεια.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Είναι στη φύση του κοτόπουλου να διασχίζει τους δρόμους.

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ: Κι όμως, τον διέσχισε...

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ: Για να πάει στην απέναντι πλευρά.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ: Ο Σκοπός, να περάσει το κοτόπουλο το δρόμο, αγιάζει τα Μέσα, όποια κι αν είναι αυτά.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΑΡΞ: Ήταν ιστορικά αναπόφευκτο.

ΔΑΡΒΙΝΟΣ: Τα κοτόπουλα, στο πέρασμα των αιώνων, επιλέχθηκαν από τη φύση με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι σήμερα γενετικά ικανά να διασχίζουν δρόμους.

ΦΡΟΥΤ: Το γεγονός ότι ασχολείστε με το εάν το κοτόπουλο διέσχισε το δρόμο αποδεικνύει ότι διακατέχετε από σύνδρομο ανασφάλειας, τάση φυγής από την πραγματικότητα και ότι το γενετήσιο ένστικτο είναι πιθανότατα καταπιεσμένο.

MARTIN ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΚ: Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου κάθε κοτόπουλο θα είναι ελεύθερο να διασχίζει το δρόμο, χωρίς να δίνει λογαριασμό για την πράξη του.

ΓΙΟΥΡΙ ΓΚΑΓΚΑΡΙΝ: Για να πάει εκεί που κανένα άλλο κοτόπουλο δεν είχε πάει πριν.

ΜΠΙΛ ΓΚΕΪΤΣ: Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας αναγγείλουμε ότι μόλις κυκλοφόρησε το νέο "Chicken Office 2007", που δεν διασχίζει μόνο το δρόμο, αλλά θα εκκολάπτει, θα αρχειοθετεί, θα σχεδιάζει και θα μπορεί να κάνει ό,τι άλλο φανταστείτε.

Οι πιο ψεύτικοι χρόνοι της
ελληνικής καθημερινότητας.

- Τακούνι σε 1 λεπτό.
- Θα σε πάρω σε 5 λεπτά.
- Θα σ' αγαπάω για πάντα.
- Το ταξί σας θα βρίσκεται εκεί σε 5 λεπτά.
- Σε 5 λεπτά θα είμαι έτοιμη.
- Ας κάνουμε 5 λεπτά διάλειμμα.
- Θα γυρίσω σε 5 λεπτά.
- Περίμενε μια σαγμή.
- Σε 3 τέρμενα!
- Μια ζωή θα σε περιμένω.
- Πλύσιμο σε 3 λεπτά.
- Σε χρόνο ντε-τε θα τα έχεις.

Από το παλιό Ηράκλειο

Από τους τελευταίους φορτωτές σταφυλών εκ της παρὰ τὸ μέγαρον Φυτάκη παραλίας.

Τὸ μέγαρον Φυτάκη, στον παραρταίο ἐπὶ ἄκρῃ, ἡ πρώτη αἰχμηρὴν κενὴ καὶ ἀνεκλήριον κενὴ ἐπὶ τὴν ἑλπίδα.

Ο χώρος μπροστά από το ξενοδοχείο MEGARON, πρῶην μέγαρον Φυτάκη.

Τὸ παλιὸ λιμάνι. Πίνακας τοῦ Θωμά Φανουράκη.

Τὸ γενετικὸ λιμάνι-1950. Πίνακας τοῦ Γιάννη Μιγάδη.